

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.
Egyes szám ára	8 kr.

SZERKESZTŐSÉG:

Hubacsek Pál ügyvéd irodájában, hova a lap szellemi részét illető közlemények és pénzküldemények is intézendők.

MINDSZENT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEKRE NÉZVE

a lap hátulsó (4-ik) oldala 20 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Kincstár bélyegilleték külön 30 kr. A szerkesztőségen kívül elfogad előfizetéseket és hirdetéseket a helybeli könyvnyomda is

NYILTTÉRBE

minden egyes sor közlése 15 kr. Bérmentetlen levelek csak ismert kezekről fogadtatnak el. Kéziratok vissza nem adatnak.

A vásár-ügy.

I.

Midőn cikkünk fölül a „vásár-ügy“ szót jegyeztük föl, ezt nem azért tettük, mintha általában országos vásárukkal akarnánk foglalkozni, hanem azért, hogy egyet-mást elmondjunk arról, ami a vásár kérdésével szoros összefüggésben áll, t. i. a vásári rendtartásról.

Azon vélekedésben vagyunk, hogy egy vásári rendtartás alkotása elkerülhetetlenül szükséges, ha rendezett viszonyokat akarunk teremteni, mert hogy a mai állapotot akár a vásároknak — értjük itt a hetipiacokat is — a községre való jövedelmezősége, akár a közönség vásárlási kényelme, akár a vásártér fölhasználása, akár végre a vásári jogügyletek megkötésének biztosítása tekintetéből, tovább tűrni — legalább okszerűen — nem lehet: azt hiszem a legnagyobb rész belátja.

Hogy a szomszédos községek és városok bírnak-e vásári rendtartással: nincs róla tudomásom, de hogy mi nem bírunk: azt minden alkalommal látni és tapasztalni lehet. A községi képviselő-testületnek, mint tudom, már figyelmébe volt ajánlva, a vásárügynek egy szabályrendelettel való szervezése, figyelme föl volt hiva a fenforgó vissza körülményeknek célszerű módon való megszüntetésére, s azért reményelem, hogy a képviselő-testület nem fog elzárkózni a kérdés gyökeres megoldása elől és pedig annál kevésbé, mert biztosan lehet arra számítani, hogy ide irányuló célszerű

törekvései, az illetékes felsőbb hatóságok részéről is támogatásban fognak részesülni.

A vásár-ügy rendezését véleményem szerint egy helyesen készített vásári rendtartással lehet csak eszközölni, mert egyes különálló határozatok nem képesek a bajt, sőt mondhatni visszaéléseket gyökeresen orvosolni, pedig itt gyökeres orvoslásra van szükség.

Egy vásári rendtartásnak, hogy célja legyen — eltekintve a mellékkérdésektől — négy főirányban kell intézkednie. E négy főirány szerintem a következő volna:

1-ör. A helypénz fizetésnek olynemű szabályozása, hogy általa a község nagyobb jövedelmezőségre tegyen szert, de másrészt a közönség érzékenyen terhelve ne legyen.

A községnek a helypénzszedésből ma napság oly elenyésző csekély jövedelme van, hogy az komolyan szóba sem jöhet, holott annak ily népes községben 4 országos vásár és hetenkint 2 piac tartása mellett jelentékeny összegre kellene rugnia. Tudomásunk szerint a csekély jövedelmezőség főoka abban rejlik, hogy a helybeliek helypénzt sem az országos, sem a hetivásárok alkalmával nem fizetnek és másrészt az állandó bódék tulajdonosai díj nélkül tartják elfoglalva a helyeket. Pedig ennek a nagy községi pótlóval küzdő községnek nagy szüksége volna a több jövedelemre, főképp miután az a közönség megterhelhetetése nélkül volna elérhető.

Nem akarom állítani, hogy számításom csálhatatlan, de azt hiszem, hogy a vásári

helypénzből a mai jövedelem kétszeresét lehetne elérni, ha kimondatnék a vásári rendtartásban, hogy a helybeliek is tartoznak helypénzt fizetni, s hogy akik állandó bódékat építenek, azok évenként bizonyos bérösszeget tartoznak — az elfoglalt terület nagyságához arányítva — fizetni.

Azonban, hogy félre ne értecsünk, már jelentjük, hogy nem általánosan kötelezőül véljük mi a helypénzfizetést kimondandónak, hanem csak is azokra, akik a vásárokon és hetipiacokon való árulással állandóan és üzletszerűen foglalkoznak. Javaslattunk tehát nem érintené azokat, akik egyik vagy másik országos- vagy hetivásárra jószágot hajtanak, gabonát, vagy élelmiszereket hoznak be elárulás végett, mert az ilyenek szerintünk sem tartoznának fizetni, miután vezérelvünk az, hogy csakis azok fizessenek, akiknek az országos és hetivásárokon való megjelenésük üzletszerű foglalkozásukat képezi.

Igaz, hogy a helypénzfizetésnek ily értelemben való kötelezővé tétele is, a megadóztatásnak egy bizonyos neve, de ez a néhány krajcárban nyilvánuló megadóztatás oly csekély mérvű, hogy azt a fizetésre kötelezett meg sem érzi, jövedelme azzal nem fogy; s másrészt éppen az összeg csekélységénél fogva azt a vevőre sem képes áthárítani, s így az élelmiszerek, kereskedelmi és iparcikkek megdrágulásától tartani a legkevésbé sem lehet.

Amíg tehát a helypénzfizetésnek kötelezővé tétele az üzleti viszonyokra bénítólag éppen nem hat, addig ez másrésztől,

— Megengedi?

— Meg.

— Oh köszönöm. Ugy hát Veronikát nekem adja feleségül, mert én szeretem, nagyon szeretem. — Oh Vén atyám — tudja-e mi az a szerelem? — A szerelem sötét verem — bele estem — benne vagyok, igen benne vagyok térdig, derékig, nyakig, fülig, egészen... Bele esett-e már ön is, atyám, ilyen verembe? — Adja nekem leányát.

Vén Vendel felállott és egész hivatalos komolysággal így felelt:

— Ámbátor én nem tudom, hogy létezik-e és mi az a szerelem, — ámbátor továbbá tagadom, hogy ha szerelem léteznék, az sötét verem volna, — és ámbátor végül én még verembe nem estem, igaz ugyan, hogy egyszer kicsi koromban, mikor a szomszédunk verméből a krumplit szedtem volna — úgy titokban — kifele — a hátam mögött lépéseket hallva, megijedtem és utca másztam a verembe fejemmel lefelé — de másztam — mondom és nem estem, — mindazonáltal megengedem, hogy Vén Vendel Véző Vencel által atyjának tituláltassék, — de Vén Veronika nem lehet Véző Vencel, minthogy Vén Veronikának nagyon már vőlegénye, — ha pedig nem volna, — úgy léssen.

(És csakugyan jól megjövendölte az öreg, mert még az nap délután Husos Traján kérő képen lépett és neki Veronika keze hivatalosan megígértetett)

Véző Vencel szomorúan ment ki.

TARCZA.

Hogyan lett Vén Veronika Véző Vencelé.

(Díjok története.)

Írta: Enyedí Imre.

Szerelmes volt Véző Vencel közlekedési miniszteri díjok, nagyon szerelmes.

Szerette a díjnoki lév heves vadságával Vén Vendel pénzügyminiszteri díjok leányát: az aranyos Veronikát.

Oh az a szerelem! Nem volt se éjjele, se nappala. Hiába intette igazgatója, hogy vigyázzon egy kicsikét, mert munkája hibás, — keveset dolgozik, későn jön a hivatalba, — baj lesz belőle.

Mit bánta ő ezt?!

Csak a Veronika szeresse.

És Veronika szerette is.

Nem is az nem hagyta őt nyugodni, hogy talán Veronika nem szereti, hanem igenis nyugtalanította őt Veronika apja. Nem mintha talán az öreg Vén Vendel szerelméért esedezett volna, hanem, mert Vén Vendel nem akarta hozzá adni leányát, még pedig azért, mert nagyobb-szerű parthie kínálkozott számára.

Ugyanis szörnyen udvarolt Veronikának egy trabális mézárós legény, névszerint Husos Traján.

Ámbátor Vén Vendel maga is díjnoki tisztet visel, mégis csak jobban tetszett neki egy mézárós: díjok veje, aki hust — igazi hust mér! Uram teremtőm, de nagy is a te jószágod!

mint egy éhes díjok, aki bizony ritkán jön közelebbi érintkezésbe hussal.

Attól függött tehát minden, hogy ki les a hatalmasabb: Veronika-e vagy az apja?

Ha Veronika győz, úgy Vencel is győz, ha vesz, úgy ő is megsemmisül; mert hát — amint láttuk, Veronika ámbár neki is izlenék nem csak vasárnap, de hétköznap is — a hus, — mégis nem Husos Traján mézáróst, hanem Véző Vencel díjokot szerette.

Boldog díjok!

Ime ebből megítélhetjük Veronika szerelmének kifejezhetetlen nagyságát.

Előtte a hus és még sem harap bele.

* * *

Vasárnap volt.

Vén Vendel karos székében ült és valódi, szüz trafik dohányt pőfékelt 2 garasos pipájából. Veronika pedig harisnyát faldozott, midőn ajtajuk megnyílt s belépett rajta Véző Vencel, a legszebb ruhájában, szörnyű fényesre kisuviszolt cipőkben — és egyenest Vendelhez lépett, kérvén őt, áldozna neki néhány percet, minthogy igen fontos mondani valója volna — négy szem közt.

Az öreg Vén intett Veronikának, ki ez intést megértve, szivdobogva ment ki a konyhába.

Oh az a szerelem! — — — — —

— — — — —

— Hát mivel szolgálhatok Vencel öcsém?

— Vén ur! Engedje meg, hogy atyámnak szólítsam.

— Megengedem.

minthogy a garasokból forintok lesznek, a község részére meglehetősen jövedelmet hajtana.

Hasonló szempontból bírálendő el az állandó bódék után az évi bérösszeg fizetése, ami már a községnek a területhez való jogából is következik, mert az a vásártér nem egyeseké, de az egész községé, azt egyesek tetszésük szerint nem használhatják, el nem foglalhatják. De minthogy köztulajdönt képez és a vásártartás szempontjából közcélokra szolgál, egyesek által rendeltetésének korlátain belül felhasználható ugyan, de épen ezen használatért a község egyetemének fizetni is tartozik.

Az állandó bódék építése következtében, a vásártérből egy bizonyos terület évről-évre állandóan elfoglalva van. No már ha valaki a köztulajdönt így állandóan elfoglalva tartja, attól elvárhatjuk nemcsak, de sőt kötelességévé is tehetjük, hogy az állandóan elfoglalva tartott helyért — a használatra való tekintetből méltányosan megállapítandó — évi bérösszeget fizessen.

Még ha tételnék is a bérfizetés tekintetében különbség, azt csak azon helybeliekre nézve tartom alkalmazhatónak, akik saját üzletük körébe tartozó áruik számára építenek bódékat, s bár teljes mentességet senkinek sem adnék, de mégis inkább lehetne terhelni azokat, akik bódékat is csak üzérkedésből építenek, vagy tartanak fenn, hogy vásárok alkalmával bérbeadják és a vidékieket. Eddigi tapasztalatom szerint az állandó bódékért nemcsak a helybeliek, de a vidékiek sem fizettek a községnek egyetlen fillért sem; s hogy illetően eljárás, — hogy kemény kifejezéssel ne éljünk — a közvagyon jogtalan használatát képezi: mondanom is fölösleges. Nem járul az a vidéki kereskedő a mi községünk terhehez egy krajcárral sem, s épen ezért nincs értelme annak, miért adunk mi neki ingyen helyet.

Előadván főbb vonásaiban a helypénz fizetés iránti nézeteimet, jövőre szólani fogok a többi kérdésekről.

Az új községi törvény.

(Folytatás.)

X. FEJEZET.

Vegyes intézkedések.

Jelen fejezet a községek és puszták átalakításait tárgyalja úgy, a mint az itt következik.

Veronika, ki Vencel arcáról leolvasta a vészirt, megszólította: Vencel.

— Veronika, szereted-e te Husost.

— Soha, csak téged...

— Oh Veronika! és magához ölelé és öszszeviszta csókolá a lányt, majd egy iszonyut — amilyenre csak egy dijnok képes — sóhajta és elrohant....

* * *

Vérző Vencel mogorván, szótlannul ült a hivatalban. Előtte egy halmaz munka, de nem akart fogyni... utóvégre is minek dolgozzék, dem dolgozik — nem... legjobb lesz már neki, ha meghal... igen — itt hagyja a hivatalt — haza megy, lefekszik ágyába és meghal éhen... vagy nem, nem éhen... Összetakargat egy néhány diurnomot, azután felméri Veronikáékhoz — jókedvűnek teszi magát — elhívja őt apjával együtt egy kocsmába, rendel mindenféle jókat, esznek, isznak, és midőn már a lukullusi lakomát elkölték és a nektárt torkuk garatján lecepegtették, — elmennek sétálni a Gellért hegyre, midőn azután a tetejére érnek, odafordul Vén Vendelhez; hej Vén atyám, tudja-e már mi az a szerelem? erre hirtelen a hegy szélére fut és a Dunába ugrik... estében majd

A 148. §. Az önálló puszták és havasoknak valamely szomszédos községhez való csatlakozása és az eddigi kötelek felbontása tárgyában kimondja, hogy az eddigi kötelek felbontása és az újabb csatlakozás megengedendő, ha ezt a puszták, illetőleg havasok tulajdonosa, vagy tulajdonosainak azon része kívánja, mely a pusztát illetőleg havasok államadójának felénél többet fizeti; ha az újabb csatlakozás célszerűsége, a pusztának, illetőleg havasoknak közelebbi fekvése, a közlekedés könnyebbé és a közigazgatás érdeke által igazoltatik; végre ha az elszakadás folytán azon község, melyhez a pusztát, illetőleg havasok addig tartoztak, a törvény által reá ruházott kötelezettség teljesítésére képtelenné nem válik.

Ily irányú kérelem fölött, ha kis- és nagy községekről van szó, az alispán az érdekelt községek meghallgatása mellett tárgyalást tart; ha pedig a tárgyalást a szolgabíró tartotta, annak eredményét saját véleménye kíséretében az alispánhoz küldi. Első fokulag minden esetben az alispán határoz, a kinek határozata 15 nap alatt a törvényhatósági közigazgatási bizottsághoz, onnét további 15 nap alatt a belügyminiszterhez felelbevezhető.

A csatlakozás megengedése esetében az illető községek vagyona vagy adóságai iránt fölmerülő kérdések miként leendő elintézését a 156. §. tárgyalásánál fogjuk ismertetni.

Mindezen eljárások azon esetre szólnak, ha mindkét község, t. i. melytől az elválás és a melyhez csatlakozás céloztatik, ugyanazon törvényhatóság területén van, mert hogy ha a csatlakozás más törvényhatóság területén lévő községhez szándékolatik, az csak a két törvényhatóság egyetértése mellett, a belügyminiszter által a törvényhozásnak való utólagos bejelentése mellett engedélyezhető, máskülönben törvényhozási uton eszközözendő.

Hasonló eljárásnak van helye a 149. §. értelmében akkor is, ha oly pusztai vagy községi határhoz tartozó terület részéről van szó, melyek valamely más község területébe beékelve vagy azon községből, melyhez csatolva vannak, természetes akadályok által olyképen vannak elválasztva, hogy azoknak a közvetlen közelükben fekvő egy másik községhez leendő átcsatolása a birtokosok és a közigazgatás érdeke szempontjából egyformán kívánatosnak mutatkozik.

Ha valamely terület résznek a közelében fekvő községhez való átcsatolását magasabb közigazgatási, kivált pedig rendőri tekintetek követelik: ezt a belügyminiszter, az illetékes törvényhatóság meghallgatása után akkor is elrendelheti is felel a kérdésre: — hej Vén atyám: „a szerelem sötét verem, — bele estem, benne vagyok — nem láthatok, nem hallhatok,“ — ... az utolsó szónál elnyelik a habok.

Oh milyen szép lesz!...

Már a Duna fenekén képzelte magát, midőn egy irodatiszt oda szól hozzá:

— Vérző ur, itt egy levél, egy gyerek hozta.

Vencel megrázkódott, végig simította a kis homlokát nagy tenyerével és fölébredt álmódorából. Kezébe vette a levelet és felbontotta. Nagyon kurta volt:

— „Atyus nincs itthon, jöjjön rögtön — ha szereti Veronikáját.“

— Ha szereti-e?! Oh, mint dobogot a szive: Ve-ro-ni-ka, — Ve-ro-ni-ka...

— Hogy ne monne? Elmegy, ha egy egész diurnumát veszti is.

Nem kellett vesztetni, eleresztette igazgatója. Sietett, rohant, keresztül — Veronikájához (a gondolat sebes szárnyu sas, utól nem érte volna őt)

* * *
(Vége. köv.)

delheti, ha azt maguk a birtokosok nem akarják is.

150. §. Rendezett tanácsú városoknak külön törvényhatósággá leendő átalakulását a törvényhozás engedi meg. A fölött pedig, hogy a pusztát községgé, a kisközség nagyközséggé, a nagyközség rendezett tanácsú várossá alakuljon át, vagy valamely község eddigi állásával felhagyva, más községhez csatlakozhassék, vagy azal egyesülhessen, vagy a pusztából lett község ismét mint pusztát valamely községhez közigazgatásilag csatlakozhassék, az érdekelt községek és felek, valamint a törvényhatóság meghallgatása mellett a belügyminiszter határoz.

A 151. §. értelmében, ha kis község nagy községgé, nagyközség rendezett tanácsú várossá akar átalakulni, az átalakításért folyamodók kérvényüket a képviselő-testület útján az illető törvényhatóságnál nyújtják be és tartoznak igazolni, hogy az átalakulást a községi lakosok és birtokosok azon része kívánja, mely együtt a község összes egyenes államadójának felénél nagyobb részét fizeti, hogy ezen átalakulás folytán reájuk nehezedő kötelezettségek pontos teljesítésére elég szellemi és anyagi erővel rendelkeznek. Ezenfelül kis községnek nagy községgé alakulása esetében igazolandó, hogy a másik vagy többi két község a körjegyzőség további fentartására képes marad, vagy valamely más körjegyzőséghez célszerűen csatlakozhatik.

Ha bebizonyítva van mindaz, ami aztt előadottak szerint bebizonyítandó volt, az átalakulás meg nem tagadható.

(Folyt. köv.)

Csongrádmegye építkezési szabályrendelete.

(Vége.)

37. §. Szomszéd felé szabad a határmegyén ajtó, ablak vagy szelelő nyílást alkalmazni. — Ily nyílások alkalmaztatása végett a szomszéd felőli fal, — világító udvaroknál legalább 2 mterrel, nagyobb udvaroknál és átjáróknál legalább 5 mtr. távra helyezendő a határmegyétől.

38. §. Az ezen szabályzatban fesslerolt kikötések és feltételek betartását a községek előjárósága ellenőrizni köteles és ennek elmulasztása fegyelmi vétséget képez.

III. RÉSZ.

Büntetések.

39. §. Azok, kik építési engedély nélkül építenek, vagy pedig építtetnek, kihágást követnek el és 2 frttól 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatlanság esetén 12 órától 5 napig terjedhető elzárással büntetendők, és ezen felül az engedély nélkül emelt épület, amennyiben annak kivitele ezen szabályoknak meg nem felel, lebontandó.

Sulyosabb beszámítás alá vehető esetekben, valamint ismétlés esetén mindkét nemű büntetés együttesen is alkalmazható.

40. §. Akik engedélylyel építenek ugyan, de a szabályrendelet szabványait meg nem tartják, esetről-esetre kihágást követnek el és 2 frttól 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel sújtandók, egyebekben a 39-ik §. rendelkezései irányadók.

41. §. Ezen szabályrendelet 1., 5., 9., 13., 16., 17., 20., 21., 22., 24. 25., 29., 30., 38. §§-iban foglaltak be nem tartása, vagy megsértése az 1879. XL. t. c. 117., 119. és 141. §. értelmében kiszabott büntetéseket vonja maga után.

42. §. Ezen szabályrendeletben elősorolt rendelkezésekre és büntetendő cselekményekre vonatkozólag első fokban a jár. főszolgabíró, másod fokban az alispán és

harmadfokban a m. kir. belügyminiszterium határoz és ítél.

43. §. Az 1879. évi XL. t. c. 117., 119. és 141. §-ai alapján kiszabott pénzbüntetésekbe befolyt összegek a hivatkozot. t. c. 12. §-a értelmében az 1878. évi V. t. c. 27. §-ában jelzett célokra, az egyébként befolyt büntetési összegek ellenben az illetékes községek szegény alapja javára fordítandók.

44. §. Jelen szabályrendelet hatálya Csongrádvármegye köztörvényhatóságához tartozó összes nagy- és kisközségekre terjed ki és a m. kir. belügyminiszter ur jóváhagyása után lép hatályba.

Kelt Szentesen Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának 1886. évi október hó 21-én s folytatva tartott őszi rendes közgyűlésében.

Csongrádvármegye közönsége nevében:
Stammer Sándor,
alispán.

69199. szám. M. kir. belügyminiszter.

II.

Az 1886. évi október 10-én 55556. sz. a. kibocsátott itteni rendelethez képest módosított ezen szabályrendeletet az 1879. XL. t. c. 5. §-a alapján ezennel megerősitem.

Budapesten, 1886. évi december hó 18-án.

P. H.

A miniszter helyett:
Lukács György,
államtitkár.

Helyi és vegyes hírek.

— **Községi közgyűlés.** A május havi rendes közgyűlést községünk képviselőtestülete e mai napon tartja meg, több érdekes tárgy lévén elintézendő, felhívjuk ez uton is az illetők figyelmét e körülményre. — Csongrádvármegye tavaszi rendes közgyűlése a hó 12-én veszi kezdetét, mint tudjuk, ezen gyűlésen fognak a kurca-réti bérletekre vonatkozó szerződések póttárgysorozatilag tárgyalatni, községünk új szerződési szabályrendelete a tárgysorozat 42-ik tétele alatt vétetett föl. A tárgysorozatot jövő számunkban egész terjedelmében közöljük.

— **A tömörkényi templom építésére kiírt zártajánlati verseny folytán** beadott pályázatokat a templom építő-bizottság ápril hó 30-án délután 3 órakor bontotta föl az érdeklődő pályázók jelenlétében a községháza tanácstermében. Beérkezett összesen 8 ajánlat a következő mesterek által az alább kitett vállalati összegekben: Bagi Lajos Kecskemétről a költségvetési összegnél $7\frac{1}{2}$ százalékkal, Ujszászi János és Káta Pál Csongrádról $12\frac{1}{10}$ százalékkal, Orbán Pál és ifj. Harmath László Félégyházáról 11 százalékkal, Tóth Imre Félégyházáról $13\frac{1}{10}$ százalékkal, ifj. Muladi József és Szurányi Imre H.-M.-Vásárhelyről 20 százalékkal, Zvara János és Csató Nagy István H.-M.-Vásárhelyről $12\frac{7}{10}$ százalékkal olcsóbban; Pap Pál testvérek és Rózsa István a legolcsóbb ajánlatnál 5 százalékkal, Gyapjas Pál, Tormási Miklós és Keresztes Áron Mindszentről a költségvetési összegnél 8 százalékkal olcsóbban.

— **Orvos választás.** Szegvárról írja levelezőnk, hogy a Tauber József orvos elköltözése következtében megüresedett községi orvosi állásra esütörtökön Boros Jakab ottani gyakorló orvost választották meg.

— **Esküvő.** Diamant Manó ur a folyó hó 25-én tartotta esküvőjét Orosházán Singer Gizella kisaszszonynyal, Singer Henrik takarékpénztári igazgató kedves leányával. Áldást és tartós boldogságot kívánunk az új párnak.

— **Szerencsétlenség.** Tul a Tiszán temetésen voltak s onnan jövet a régi, eléggé nem ostromozható rossz szokás, a teli kocsivali futtatás kedve szállta meg Cukor József és Ambrus István polgártársainkat, mindkét kocsin a nevezeteken kívül még többen is ültek. A hajó még nem köttetett ki, midőn a futtatás megint kezdetét vette, örült gyorsasággal haladt a 2 kocsi egymás mellett, a magas töltésre menet, ott Cukor ép a fordulónál elébe került a másik kocsinak, egy percig tartó győzelmének árát drágán fizette meg, kocsija fölborult s ő oly szerencsétlenül esett, hogy bal lábát törte.

— **Leforrázott gyermek.** Magony János 10 hónapos Pál nevű fiacskája forróvízzel történt leforrázásnak esett áldozatául. Az ártatlan gyermek iszonyu kínok között halt meg. A megindított vizsgálat fogja kideríteni, hogy vajon gondatlanság, vagy véletlen szerencsétlenség esete forog-e fenn.

— **Büvész mutatványok.** Stenley V. büvész tegnap este az újvilág helyiségében igen sikerült mutatványaival mulattatta a középes számban megjelent közönséget, ma újabb változatos sorozattal bucsuelőadást tart.

— **Csendőrségünket,** mint értesültünk, bár ezuttal még nem merjnk egész határozottan állítani, lovasítani fogják, vagyis a mostani gyalog csendőröket lovas csendőrök fogják felváltani, még pedig állítólag egy pár hó lefolyása alatt.

— **A sorozás Szentesen** is befejeztetett, hasonló silány eredménnyel, mint nálunk: a hadjuttalék ott sem telt ki. A negyedik korosztály felhívása Szentesen is épen oly céltalannak bizonyult, mint nálunk: senki sem lett ezen korosztályból besorozva.

A „Magyar Háziasszony“ folyó évi 17-ik száma a következő változatos tartalommal jelent meg: I. Főlap. Jogokat az udvarlókól. Madarassy Lászlótól. — Nem kell hozomány. — Szigorúság a gyermekekénél. Egy házaspártól. — Orvosi tanácsadó. — Toilette-szerek. — Gyermekünk. — Éneklő madaraink. — Konyhaszat. Heti étlap. Puszták rózsájától. — Hogyan főzünk, süssünk? — Egyletek és jótékonyok. — Különlék. — Hymen. — Gyászrovat. — Kérdések. — Feleletek. — Fővárosi bevásárlási források. — Heti naptár. — Szerkesztői üzenetek. — Kiadónivaló postája. — Kis hirdetések. — Nyílt társalgó. II. „Munka után“ 4 oldal. Hozzá. Nagy Sándornétól. — Budapesti élet. Tölgyesi Mihálytól. — A roccotükör meséje. Fanghó Gyujtó Izabellától. — A miniszter előszóbjában. Karcfalvi Mártonffy Imrétől. — Irodalom és művészet. — Gondolatok. — Apróságok. — Szórejtvény. Kálmán Gizellától. — Megfejtések. — A kétszarvu ember. Jókai Mórtól. III. Regény-melléklet. 8 oldal. „Amire a mama nem gondolt.“ Regény. Szegfűtől. 7. folytatás. 49—56. lap.

Világfolyása.

Midőn a háboru rémei már-már elültek, s Európa népei megszabadulni látszottak a lidércnyomástól, egyszerre csak, mint felhőtlen égből a villám, csapott le Schnaebelle francia határbiztos elfogatása német rendőrök által. A kicsinyhitűek már-már aggódni kezdtek, sőt pár pillanatra a börze is idegessé vált. Szerencsére a franciák nem fogták föl a dolgot valami nagy vehementiával, sőt a politikai eszélyesség nem kevés jeleit árulva el, nagyon higgadtan láttak a kétséges ügy rendezéséhez; s most már úgy látszik, hogy ezen ügy a közel jövőben békés elintézését nyerend s ez sem fog tápot adni Európa békéjének megzavarására.

A Schnaebelle-ügy ily sima elintézése körül, nem kevés érdeme van a német kormányoknak sem, mert ő is épen oly higgadtan tárgyalja a kérdést, mint a franciák, sőt kijelentette, hogy amennyiben határsértés esete forogna fenn, kész elégtételt adni, s az elfogott határbiztost szabadon bocsátani.

Az ügy most mindkét részről vizsgálat alatt áll, főképen annak kiderítése végett, hogy az elfogatás francia vagy német területen történt-e. Az ide vonatkozó ellentétes hírekben bajos eligazodni, mert a francia források azt vitatják, hogy francia területen, a német források meg azt állítják, hogy német területen történt Schnaebelle elfogatása, a kit a németek a franciák javára való kémkedéssel gyanúsítanak s azért volt a lipcei birodalmi törvényszék részéről ellene az elfogatási parancs kiadva.

Legújabb hírek szerint úgy áll a do-

log, hogy Schnaebelle, a német rendőrbiztos Gautsch meghívására a határra ment s midőn a francia határcölöphöz ért, ott senkit sem találván: fel s alá kezdett sétálni, s e közben megnézendő, hogy jön-e már Gautsch, a határt átlépte s azon hat méterrel tulment. E pillanatban német rendőrök ugrottak elő, a kiket azonban Schnaebelle — óriási testi erővel bírván — magától visszalökött, s ezután francia területre visszatért, de a német rendőrök őt ide is követték, újra megtámadták s fegyvertelen lévén, meggyőzték, megkötötték s tiltakozása dacára elvitték. Azonban valószínűnek látszik, hogy a német kormány — békülékenységének bizonyítékául elfogja rendelni Schnaebelle szabadon bocsátását.

Egyébiránt Németország belügyében legfontosabb most az egyházi törvényjavaslat, mely a német kormánynak, a katolikus egyházzal való kibékülését jelenti, s az egyházat rég idő óta felfüggesztett jogaiba visszahelyezi. Hosszu és heves vita folyt a törvényjavaslat fölött a birodalmi gyűlésben s Bismarck herceg nem egy kemény megtámadásnak volt kitéve. A heves harc végre is Bismarck győzelmével végződött a mennyiben a birodalmi gyűlés harmadik olvasásban 283 szavazattal 100 szavazat ellenében elfogadta. 42 képviselő nem szavazott.

Hazánkban a mindinkább közeledő képviselő választások kezdik foglalkoztatni az embereket, s a választás esélyeinek hatása alatt állanak maguk a képviselők is, ami azután meglátszik a törvényhozáson is, mert fontosabb kérdésekkel most már alig foglalkozik. Az öt éves mandátumért a küzdelem erős lesz, azért is inkább ez veszi igénybe a tevékenységet, miután az országgyűlés ülészakának berekesztése immáron a küszöbön van, s hir szerint az általános választások még június hóban meg fognak történni.

Ausztriában a reichsrát a folyó évi kölcsönvetés tárgyalásával foglalkozik, amely alkalmat a német és különösen a csehországi német nemzetiségű képviselők fölhasználták arra, hogy a kormányt a nyelvkérdésben követett magatartásáért és kibocsátott rendeletéért megtámadják, a kormányt okolván azért is, hogy a csehországi képviselőház németjei kénytelenek valának a képviselőházat odahagyni.

A bolgár válság még mindig megoldatlan s hogy mikor fog megoldást nyerni, azt belátni nem lehet. A kis Bulgária ügyeit eddig oly sok tapintattal és eszélyességgel vezetett regenség lemondását kívánja Oroszország, a bolgárok pedig ebbe nem akarnak beleegyezni. A regensek különben, hogy az ország állapotáról személyes meggyőződést is szerezzenek, azt beutazzák. Utjokban úgy a katonaság, mint a polgárság részéről mindenütt lelkes tüntetésekben részesülnek. Nem hiányzanak azonban Bulgáriában sem a merénylők s legutóbb Popov katonai parancsnokot személték ki áldozatul, a menyinyiben eddig ismeretlen gonosztevő dinamit bombát röpített Popov háza felé, de szerencsére, a robbanás kárt nem okozott.

Oroszország belügyi kölcsön fölvetelével foglalkozik s állítólag a 100 millió rubelre terjedő kölcsönt Péterváron sokszorososan tuljegyezték. De nem e kölcsön szempontjából érdeklí most világrészünket Oroszország, hanem azon szempontból, hogy Giers külügyminiszter és Katkov közötti harc melyiknek a javára fog eldőlni. Katkov ugyanis lapjában a leghevesebben támadja Gierst külügyi politikájáért s úgy látszik, hogy az orosz udvar ezt eltűri, ám-

bár rebesgetve volt, hogy Katkov támadásainak ellensúlyozásul a cár valami különös kitüntetésben fogja Gierst részesíteni, de a legújabb hírek szerint ez a tervezett kitüntetés is elmaradt.

Szerbiában, mely országocská berlini jelentések szerint újabbán Oroszországgal kezd kacérkodni, mit abból következtetnek, hogy Milán király az orosz követnél látogatást tett — miniszterválság van.

Ázsiában az afghánok és a ghilzai törzsek között a háboru kitört s hír szerint az afghánok egy ütközetben már vereséget is szenvedtek. Ezzel ellentétben, a háboru kimenetele iránt érdekelt Anglia kormánya azt jelenté a képviselőháznak, hogy a ghilzaiak az afghán csapatok által ismételve megverettek. Nagyon sajtáságos jelenségnek tűnik fel ebben az ázsiai háboruban az, hogy az afghanisztani hegyi népek küldöttséget menesztettek Pétervárra a cárhoz, ennek segedelmét kérni az afghanisztani emir és az angolok ellen.

CSARNOK.

Petőfi bölcséletéről.

Irta: Kiss Sándor.

(Folytatás.)

Mielőtt pessimismusáról szólnék, vadrózsáit kellene bemutatnom, de vadrózsás szerelmének tárgyalása mostani feladatomon kívül esik. Erről csak az ő szavaiból idézek egy-két vonást.

A mult irányáról a hü emlékezet, e szorgalmatos méh, meghozza méz gyanánt szívébe első szerelmét. Iskolás gyermek korában gazdája lányát szerette, s viszonzszerették.

„Mint szeretett ő!” — sohajtja emlékezésében —
— az ebédnél

Tálalni ő szokott,
S mindenkor én éltemben tette
A legjobb falatot.

És uzsonnára kaptam tőle
Sonkát s más egyebet,
Mit szép szerével a kamrából
Kihozni lehetett.

Ha jött az este, s holdvilág volt:
A kertbe illanánk,
És ott a kerthben, ottan várt csak
Az üdvek üdve ránk!

Csend volt; méháza a természet
Nagy ünnepélyesen,
Csak a békák kuruttyolának
A szomszéd réteken.

Mi e regényes helyzetben
Érzélgénk boldogan;
Mondók, hogy: ejnye, hogy süt a hold,
Be szép egy este van!

... Ah, szép idők, ti elmulátok
És mind örökre tán.
Már nem terem számomra többé
Sem sonka, sem leány.“

Második szerelmének, melyet egy Zsuzsika nevű lányka iránt érzett, költői emléke alig maradt.

Annál több cipruslomb ékesíti Csapó Etelka sírját. A szegény fiatal költő csak akkor merte észrevenni, hogy a szép szőke lánykát megszerette, mikor már ez kiterítve, holtan, koporsóban feküdt.

„Mi szép, mi szép volt a halotti ágyon,
Mint hajnalban ha fényes hattyu száll,
Mint tiszta hó a téli, a téli rózsaszálon
Lengett fölötte a fehér halál.“

Ő volt egyetlen virága, — elhervadt, pusztá lett az élete; ő volt fényes napvilága, lement, éj van körülötte:

„Te voltál képzeménym szárnya,
Megtörve vagy, nem szállhatok;
Te voltál vérem forrósága,
Meghűltél; oh majd megfagyok.“

Elzarándokol sírjához, megcsókolja fejfáját, csókja nyomát könnye mossa, aztán ismét haza tér mindentől elhagyatva: elnézi a hulló csillagokat, hullanak könnyei és felsóhajt:

„Csak hull, csak hull könny és csillag,
Egyre hullanak, mégsem fogynak.“

Egyetlen egy kincse a bu, e gyönyörnek minden darabja dallá olvad lelke műhelyében, s mindenik egy-egy kő a felhőkig érő épülethez, melyet kedves halottjának sírja fölé épít.

Elvándorol, bufeledni egy kis utazásra, de bánatos emléke mint egy sötét fátyol húzódik utána Etelka sírjának halmáról.

Nem hord hazug fátyolt a kalapján; de szívének gyásza meglátszik az imént hetyke legényen, magának is feltűnik; ej hát így is jó.

(Folyt. köv.)

Nyilttér.

B u c s ú.

Mindazon jóbarátainktól és ismerőseinktől, kiktől Mindszentről történt végleges elköltözködésünk alkalmával személyesen nem vehettünk búcsút, ezton mondunk nekik szívből eredő „Isten hozzád“-ot.

Mindszent, 1887. ápr. 26.

Schlesinger Ferenc
és neje.

Felelős szerkesztők:

HUBACSEK PÁL és SZOBOTKA GUSZTÁV

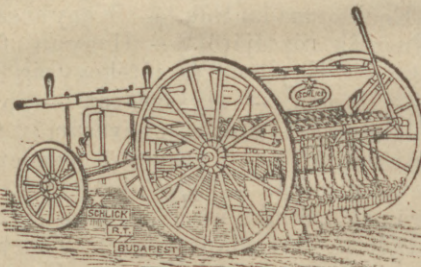
Kiadótulajdonos:

AZ ALAPÍTÓ EGYESÜLET.

SCHLICK-féle VASÖNTÖDE és GÉPGYÁR

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

Központi iroda: VI. Váci-körut 57. — Gazdasági géposztály:
Külső-váci-ut 1696—1699.

Ajánlja kitünő szerkezetű GÖZCSÉPLŐ KÉSZÜLETEIT, szén, fa és szalmafütésre; járgánycséplőt, gabona tisztító rostáit (Baker és Vidats-rendszer) továbbá legjobbaknak bizonyult szabadalm. Schlick-féle 2-ös és 3-as ekéit — árák 58 frttól kezdve; — szab. Schlick-féle mélyítő-ekéitönvezetékekkel (Sack után). Eredeti Schlick- és Vidats-féle egyvasu ekéit.

Legújabb szabadalmazott

„Triumph“ sorvetőgépek

Ezenkívül készletben vannak: örlőmalmok, osöves tengeri darálók, tengeri morzsolók, takarmány-készítő gépek, olajsajtók, saját rendszerű ramie-, kender- és lentörő- és tisztító-gépek. Legolcsóbb árák legelőnyösebb fizetési feltételek.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Kerületi képviselő: Szentesen és Mindszenten: Schlesinger Ferenc urnál.

KÖLCSÖNT

6% és 5%-ra.

Minden önjogu személy, kinek önfentartására állandó jövedelmei vannak, úgy m. háztulajdonos, gazda, bérlő, iparos, kereskedő, hivatalnok stb. kaphat közbejöttöm útján egy budapesti hitelszövetkezettől 100 fottól 2000 frtig 30 hó alatt postautalvány útján visszafizetendő 6%-os személy hitel kölcsönt.

5% - os bank-kölcsön

közvetítették 400 frttól kezdve egy millióig földbirtokra 17 évre 5%, 32 évre 2% és 40 1/2 évre 1% tőke-törlesztéssel. Jó anyagból épült városi házakra 25 évre 2 1/2% tőketörlesztéssel. Házkölcsönöknél megállapítandó becslési költség előre leteendő. Földbirtoknál az évi állami földadónak 50—60-szoros összege kölcsönképen adatik. Nagyobb tőketörlesztést bármikor eszközölhet. Folyamodonak kell hozszám telekkönyvi kivonat, adókönyvet és kataszteri birtokivet beküldeni. Értékpapírokra a bank a tőzsdei árfolyam háromnegyed része erejéig kölcsönt ad, esetleg azok eladása közvetítettik. — Ügynökök tisztességes provizió mellett működésre felkérhetnek. — Kölcsönügyben válasz és portóköltség fejében 30 kr levélbélyegben kéretik, e díj nélkül válasz nem adatik.

POLLÁK JÁNOS

bizományi és ügynöki irodája,

Budapest, VII. csömöri-ut 37. sz. I. emelet.

Mindennemü nyerstermények vétel- és eladása közvetítettik.